

شیرزاد حه سهنه، بو ”ره خنهی چاودیر“:

ئەدەب پانتايىھەكى گەورەترە بۇ ورۇزاندى پرسىار و گومانى گەورەتر. لىيماڭ ناڭھەرىت ئارام و ئاسوودە لەتەك حەقىقەت و يەقىنەكانى ناو زانست و ئايىن و سياسەتدا خەوى خۆشمان لە بىكەۋىت

چوکرافاییه کی تازه دهنیو ئه و پیوهندنییه
بدوزیت وو، ئئمە هەر لە بەرئە وەشە بەردە وام
دەخوینیئەن و تاوه کوپتە لەھەم مۇۋە ئە و رۆحە
داپقىشراوهى خۆمان نەھىئى و حەقىقەت و
خېمالىكى دىكەمان دەست بکە وەيت بۇ
ناسىنى خۆمان نە و پىدىكە.
مەرۆف گەر لەخانىيەكى زىنندۇوه وە
داكەن وەتىت و دەنیو خۆل و ئاۋەھەۋا ئەم
ئەستىريھە رسکا بىت يان فەرەزندى ئادەم و
حەوا يەك بىت بە دىدە ئاسمانىيەكە،
لە كەرمە وە بىت يان گيانارىتىكى مەمۇون
ئاسا، لەھەر حالىكدا بىت، زانست و ئابىن،
چەندە لەھەندىك خال و مەدۋاي روانىندا
يەكىگۈرنەوە، بەلام ھەمېشە بە تايىھەتى
لەھەنۇوكەدا، لە بورىياتىكدا جىا دېبىنەوە،
لەنیوان ئابىن و زانستدا، ئەدەب، بەمانا
هاوچەرخەكە، هەر ھەم و بۇچۇن و
رۆحى كاركىرىنى رەھا گەرىيەكەنلى ناو
ئابىن و زانست دەخاتە ئىر پىرسىارو
گومانەوە، كەرەستەكەنلى ئابىن و زانستە
سروشتى و روتەكەن بۇ و ردبوونەوە
لەمەرۆف و خويىندەن وە لەكەرەستە و
ئامازو زمانى ئەدەب جىاوازىن. بە درىيەتلى
مېزۇو ئابىن و زانست، لە قۇناغۇ بە زمان و
شىوهى جىاواز كاريان لەنار (يەقىن) دا
كردوو، يەقىن دەنیو ئابىن - دا تەمنى تا
ئەمەرۆكەش درىيە بۇتەوە، لە زانستدا
يەقىنەكەن دادەمەزرىن و لەكەل هاتن و
سەرەلدانى عەقلى تازە، دەنیو لاپورەو
تاقىگا تازەكەندا، يەقىنەكەن جىڭۈرۈكى
بەيەكى دەكەن و يەكىدە ھەلەدە وەشىتتەن وە
جاوازى كەرەتى عەقلى زانست پەرور
بىرۋاي بە يەقىنە نەماوە كە دەبىتە مایىي
داخستنى عەقلو پەتكەن، وەللى لەنار
ئابىدا، بەچرىش دەنیو ئابىنى ئىسلامىدا،
يەقىنەك دۇگمايەك تا ئەمەرۆكە كاردەكەن

لهم چهار خدا هاواریکی بلند همیه که زن و پیاوه
یه کسانی خوازه کان له جو ره ها که ناله وه گوزار شت له کوئی
میراتی فیکری و نه خلاقی و همرو همه مهو کایه رامیاری و
ئابووری و کومه لایه تیبه کان ده کهن، که تیایدنا به ته نبا پیاو
خود او ئاغاو سه ردارو خولقینه ری نه و میراثه بووه، پیاو بکهر
بورووه و تو انبیه تی خودی ئافره ت له و میز و وده وه ده زنیت

که همه میشه دهگه، بیته وه ناو دهقه پیروزه کان، لهیز کارکدن دهندیو خودی سروشتو و زیان به همه مهوو ئو ئاللۇزیانه کسەردهمیکى تازه هینداویتەنە پیشەوه. گومان له وودا نیيە کە چۈن ئەفسانە کان سەرەتاتی زمانپىزان و تېرپامانى مىرقە سەرسروشتو خۆئى و هەر ئەممو گەردوون، سەرەتاتی مەعرىفەتىكە بۆ گەران بەدوانى هەر ئەممو ئەو پرسىيارانەی لەسەردهمە کانى زوودا و بەرلە (تومارە کانى مىڭۈرۈ) خولياو جى مەراقى ئادەمىزىز بۇوه، بەھەمان ئەندازە ئانىن ئاسماننې كىنانىش ھەر دەمدە و حەوا دەنلىق تومارە بە جىتماوه کانى سۈمۈرمە رىبىيە کان و باپلىيە کاندا دەدۇزىتەنە، دەنلىق سەرەتاتی فىكىرى يۇنانى - داۋ كەنگەنەوە بۆ ئەفسانە ھىندىيە کان، شەشىووه و دەركەوتەنە جىا، ھەر ھەمان جەڭە كاپىيەتى ئادەم و حەوا-يى، مۇن و نىيە. كە تو دەرەبى تازه نزىك دەبىتەوە، بەتايىبەتى دەرەبى داستان: چىرۇك و رۇمان كە دۇو انىرى لە دايىكبوو سەرەدەمیکى تازەن، بى سەرەتەن و ھەلکۈلىتىن، بەھەممو ھىزە يىكىرى و هوئەرى و زمانەوانى خۇتۇتە، دوا وەلت ئەوھىيە شىتىكى تازە، ھەرىمەتكى و

شہزاد حسین سالی، ۱۹۷۴ھ و ل